

Ilustrovani narodni koledar. 1897. Leto IX. Uredil in izdal Dragotin Hribar. Cena elegantno vezanemu 1 gld., broširanemu 70 kr. — Ta jako lični in bogati koledar obsega poleg običajnih koledarskih stvari tudi obilno zbirko prelepih narodnih krstnih imen iz vseh slovanskih jezikov, vse važne dogodke iz leta 1896., življenjepise pokojnikov dr. Vatroslava Oblaka, prof. Josipa Lendovskega, kanonika Karla Kluna, Josipa Pagliaruzzija-Krilana (vsi s podobami); krasno pesem »Slepci« (preložil iz ruščine A. Aškerc), popis romantične »Hude luknje« pri Slovenjem Gradcu (z dvema slikama) iz peresa slavnega turista Fr. Kocbeka; kulturnozgodovinski sestavek »Ruše« znanega pisatelja Fridolina Sevnčanana, velikomestno črtico »Pisatelj Orlov«, posnel po židovskem življenju Fr. Govekar, in vrlo zanimivo zgodovinsko razpravo „Celjski grofi“, spisal P. pl. Radics. Navedena prezanimiva vsebina priporoča že sama Hribarjev koledar, in gotovo ne bo žal nikomur, kdor si ga omisli.

Čebelarju.

Zakaj pač muhe moj lovi Kastelic?

Prodajat misli jih namest čebelic.

Navedena Prešernova puščica na „čebelarja“ ali čebeličarja Miho Kastelca se navadno razlaga tako-le: „Posnemajoč Prešernove sršene, je bil dal tudi Kastelic v Čebelici natisniti nekatere zabavljice pod imenom muhe; zato mu je Prešeren zložil ono zabavljico.“ — Taka razlaga, češ, da se ozira Prešernov epigram na Kastelčevo pod naslovom „Muhe“ objavljeno zbirčico, taka razlaga je pravi *circulus vitiosus*. Kakor so mnogi drugi za njim pod različnimi naslovi (n. pr. iveri, biseri, misli, sršeni, zabavljivi napisi, drobiž, zlate resnice, lesnike, pametnice i. t. d.) objavljali v vezano besedo prikrojene, bolj ali manj obrabljene ali izvirne nauke in izreke, tako je tudi že Miha Kastelic v vseh zvezkih svoje Čebelice priobčeval tako aforistično drobnjav.

Toda v prvih treh zvezkih ti aforizmi niso imeli še nobenega skupnega naslova. V prvih bukvicah n. pr. nahajamo na 31. str. in sl. tri aforizme z naslovi: Smrt, Zvestoba, Stanovitnost. V drugih bukvicah čitamo na 92. str. in sl. več aforizmov, vsakega s svojim posebnim naslovom, n. pr. Fantovskim, Napak lepôta smrt prave, Sleparija, Zlati vek, Orožje nedolžnosti, Zaprtodurnik, Prevzetnim. V tretjih bukvicah na 69. str. in sl. so objavljeni štirje aforizmi z naslovi: Povračilo, Svét, Kislôti, Nevoščljivcu. — V četrth bukvicah šele imajo Kastelčevi aforizmi (str. 62. in sl.) skupni naslov „epigrami“, in v petih bukvicah (str. 92. in sl.) šele skupno ime „muhe“.

Ker je pa bil navedeni Prešernov sršen objavljen že v 3. zvezku Kranjske Čebelice str. 20. leta 1832., a Kastelčeve „muhe“ šele v 5. zvezku Čebelice str. 92. leta 1848., tedaj celih 16 let pozneje, je pač razvidno, da se Prešernova zabavljica ne more nanašati na Kastelčeve „Muhe“, kajti to bi bil pravi pravcati dejanski *ὕστερον πρότερον*. Nanašati se more samo na one Kastelčeve aforizme, ki so bili objavljeni v prvih dveh bukvicah Kranjske Čebelice.

Prešernova šegavost in zabavljivost je tedaj vzdela Kastelčevim aforizmom zbadljivo ime „muhe“, in Kastelic je bil samo ali toli navzeten ali ponižen ali šegav(?), da je potem sam svoje pozneje prijavljene moralizo-